

ประสิทธิผลของมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกัน ตามความคิดเห็นของประชาชน
บ้านปากคลองใต้ หมู่ที่ 3 ตำบลนครชุม อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร

Article Title Effectiveness of remedial measures, we do not leave each other.
According to public opinion Ban Pak Khlong Tai, Village No. 3, Tambon Nakhon
Chum, Amphoe Mueang, Kamphaeng Phet

วรรณศิริ บดีรัฐ¹, ปรียานุช พรหมภาสิต² และ ตรรกพร สุขเกษม³

Wannasiri Bodeerat¹, Preeyanuch Prompasit² and Takaporn suk-kasem³

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

^{2,3}อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง ประสิทธิผลของมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกันตามความคิดเห็นของประชาชนบ้านปากคลองใต้ หมู่ที่ 3 ตำบลนครชุม อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกันตามความคิดเห็นของประชาชนบ้านปากคลองใต้ 2) เพื่อศึกษาปัญหาการเข้าถึงมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกันของประชาชนบ้านปากคลองใต้ 3) เพื่อศึกษาความต้องการที่จะได้รับการช่วยเหลือและสนับสนุนจากหน่วยงานรัฐ ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตบ้านปากคลองใต้ จำนวน 1,873 คน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติต่อไปนี้ ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.71) เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมาก ได้แก่ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการ ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.87) รองลงมา ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจ ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.89) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านปัจจัยการสนับสนุน ($\bar{X} = 3.61$, S.D. = 0.95)

คำสำคัญ: ประสิทธิผล/ มาตรการเยียวยา/ เราไม่ทิ้งกัน

Abstract

The subject research effectiveness of remedial measures, we do not leave each other according to people's opinions of Ban Pak Khlong Tai, Village No. 3, Nakhon Chum Subdistrict, Mueang District, Kamphaeng Phet Province. Objective 1) To study the level of effectiveness of remedial measures, we did not leave the opinion of the people of Ban Pak Klong Tai. 2) To study the problem of access to remedial measures, we do not leave each other among the people of Ban Pak Khlong Tai. and 3) To study the need to receive aid and support from government agencies. population living in the Ban Pak Khlong Tai area. A sample of 1,873 people, a sample of 400 people. The instrument used in this research was a questionnaire. The data were analyzed by using the following statistics. statistical values, percentage, mean and standard deviation overall is at a high level. sorted by mean, descending. The areas with the very average value were benefits received

from the measures, followed by the cognitive aspects. And government processes. And the side with the least average were support factors.

Keywords: Effectiveness/ remedial measures/ we do not leave each other

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) กำลังส่งผลกระทบต่อไปทั่วโลกเป็นวงกว้าง เริ่มต้นจากการมีผู้ติดเชื้อที่อุ้ยฮันประเทศจีน และแพร่กระจายไปทั่วโลก ส่งผลให้เกิดอัตราการเจ็บป่วยและเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก และยังส่งผลนำไปสู่เศรษฐกิจโลกถดถอยรุนแรงครั้งใหญ่สุด ที่ไม่มีครั้งไหนในอดีตจะเทียบได้เป็นวิกฤตของมนุษยชาติ มีการประเมินว่าเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ จะทรุดตัวบอบช้ำ และฟื้นตัวช้า GDP โลกปีนี้อาจไม่ขยายตัว โดยผลกระทบของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) จะทำให้เศรษฐกิจโลกหดตัว 3.2% และเศรษฐกิจอาเซียนจะลดลงราว 2.1-5.4% จากสถานการณ์ปกติ เห็นได้ชัดการเดินทางระหว่างประเทศและการท่องเที่ยวของโลกหยุดชะงักเกือบทั้งหมดส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการบินทั่วโลกซึ่งอาจต้องเผชิญกับภาวะล้มละลาย ผลกระทบทางลบจากการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) นี้จะตกกับครอบครัวผู้ที่มีความไม่มั่นคงทางเศรษฐกิจ (Vulnerable Families) เป็นหลัก โดยเฉพาะคนยากจนที่ต้องทำงานหาเลี้ยงชีพเป็นวันๆ ซึ่งคนเหล่านี้จะต้องตกงาน สูญเสียวายได้และยังไม่สามารถเข้าถึงบริการทางด้านสาธารณสุขได้เท่ากับคนที่มีฐานะ ซึ่งประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น สหรัฐอเมริกา, ยุโรปตะวันตก, ญี่ปุ่น, จีน นั้นเตรียมทุนเงินมากกว่า 5 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ คิดเป็นเงินไทยประมาณ 164.5 ล้านล้านบาท เพื่อพยุงเศรษฐกิจในประเทศของตนเองไม่ให้ล่มสลาย โดยรัฐบาลสหรัฐฯ เปิดเผยมว่าจะใช้มาตรการครั้งใหญ่ในการฟื้นฟูเศรษฐกิจซึ่งรวมถึงการปรับลดภาษีเงินเดือน โดยรัฐบาลจะเรียกร้องให้สภาองเกรสผ่านร่างกฎหมายปรับลดภาษีเงินเดือน และมาตรการเร่งด่วนด้านอื่นๆ อาทิ การประกัน paid sick leave และการขยาย unemployment insurance เพื่อบรรเทาผลกระทบจากเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) และช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบ โดยจะผ่อนปรนการชำระค่างวดผ่อนบ้าน และจะไม่มีการรายงานข้อมูลไปที่ศูนย์ข้อมูลเครดิต รวมทั้งงดการเก็บค่าธรรมเนียมการใช้ overdraft และการชำระค่าใช้จ่ายล่าช้า, รัฐบาลฝรั่งเศสประกาศมาตรการเพื่อเยียวยาผลกระทบจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 มูลค่ารวม 45 พันล้านยูโร (คิดเป็น 2.0% ของ GDP ฝรั่งเศส) โดยมุ่งเน้นการช่วยเหลือผู้ประกอบการโดยเฉพาะ ธุรกิจ SME เพื่อช่วยลดภาระทางการเงินเป็นสำคัญ, ธนาคารกลางอังกฤษ (BoE) ประชุมนัดพิเศษเป็นกรณีฉุกเฉิน โดยประกาศมาตรการลดผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา COVID-19 เช่นเดียวกับรัฐบาลที่ได้ประกาศใช้งบประมาณ 12 พันล้านปอนด์ เพื่อจัดการกับสถานการณ์การแพร่ระบาดและได้ประกาศมาตรการช่วยเหลือภาคธุรกิจและครัวเรือนเพิ่มเติมมูลค่ารวม 350 พันล้านปอนด์ (คิดเป็นสัดส่วน 15% ของ GDP) มาตรการช่วยเหลือภาคธุรกิจและครัวเรือนเพิ่มเติมมูลค่า รวม 350 พันล้านปอนด์ (คิดเป็นสัดส่วน 15% ของ GDP) โดยจะมีการจ่ายเงินชดเชยให้ธุรกิจ SME มีพนักงานไม่เกิน 250 คน และให้กับผู้ติดเชื้อหรือผู้ที่ต้องกักกันตนเองเพื่อรอดูอาการโดยจะได้รับเงินชดเชยเป็นเวลา 2 สัปดาห์, รัฐบาลญี่ปุ่น (BoJ) เงินช่วยเหลือลูกจ้างที่ได้รับผลกระทบ (permanent, non-permanent) สูงสุดถึง 8,330 เยน/วัน และให้เงินช่วยเหลือลูกจ้างแบบ self-employed ที่ได้รับผลกระทบ 4,100 เยน/วัน ประชาชนสามารถกู้เงินฉุกเฉิน ได้คนละ 100,000– 200,000 เยน โดยไม่มีการคิดอัตราดอกเบี้ย, รัฐบาลจีนมีมาตรการโดยกระทรวงทรัพยากรมนุษย์และความมั่นคงทางสังคมออกมาตรการดูแลเสถียรภาพตลาดแรงงาน อาทิ ธุรกิจ SMEs ที่มีการ layoff พนักงานน้อยกว่า 5.5% จะได้รับการคืนภาษีจากค่าธรรมเนียมบางส่วนที่จ่ายในปีก่อน และให้เงินช่วยเหลือกับคนที่ตกงานในมณฑลที่ได้รับผลกระทบ เลื่อนการจ่ายภาษี เป็นต้น

สำหรับสถานการณ์การระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในประเทศไทย รัฐบาลต้องใช้มาตรการที่เข้มข้นเพื่อควบคุมการระบาด โดยได้เริ่มใช้มาตรการล็อกดาวน์ ส่งผลให้เศรษฐกิจหยุดชะงัก ทำให้

เกิดผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนในประเทศ ทั้งในภาคธุรกิจ ภาคอุตสาหกรรม และเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไทยอีกด้วย การเติบโตของเศรษฐกิจไทยในปีนี้อาจหดตัว 5.4% จากกรณีที่เกิดโรคเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) จึงมีการคาดการณ์ผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ (GDP) ในปีนี้จากเดิมที่คาดการณ์ไว้ว่าจะหดตัว 0.8% เป็นหดตัว ถึง 5.0% ซึ่งเป็นระดับต่ำสุดตั้งแต่วิกฤตต้มยำกุ้งในปี 1998 รัฐบาลจึงได้ออกพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อแก้ไขปัญหาเยียวยาและฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) หรือที่เรียกกันว่า พ.ร.ก.เงินกู้ 1 ล้านล้าน โดยมีแผนการใช้จ่ายเงินเพื่อช่วยเหลือเยียวยา และชดเชยให้กับภาคประชาชนซึ่งได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) โดยมีกระทรวงการคลังเป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งรัฐบาลจะชดเชยรายได้ให้ 5,000 บาทต่อคนต่อเดือน ระยะเวลา 3 เดือน โดยครอบคลุมแรงงาน 3 กลุ่ม ดังนี้ 1) แรงงาน 2) ลูกจ้างชั่วคราว 3) อาชีพอิสระที่ไม่อยู่ในระบบประกันสังคม โดยมีวิธีการลงทะเบียนผ่าน www.เราไม่ทิ้งกัน.com โดยโครงการเราไม่ทิ้งกัน มีผู้ลงทะเบียนรับเงินเยียวยาทั้งสิ้น 28.8 ล้านราย แบ่งเป็น 3 กลุ่มหลัก ได้แก่

1. ผู้ที่มีการลงทะเบียนซ้ำ 4.8 ล้านราย
2. ผู้ที่ลงทะเบียนไม่สำเร็จ 1.7 ล้านราย
3. ผู้ลงทะเบียนที่เข้าสู่ขั้นตอนการคัดกรองตามหลักเกณฑ์จำนวน 22.3 ล้านราย

สำหรับกลุ่มผู้ผ่านการคัดกรองตามหลักเกณฑ์รับเงินเยียวยาจากเราไม่ทิ้งกัน 22.3 ล้านราย สามารถคัดแยกออกเป็น 3 กลุ่มย่อย คือ ผู้ผ่านเกณฑ์ 15 ล้านราย, ผู้ที่ไม่ได้รับสิทธิ 7 ล้านราย และผู้ที่อยู่ระหว่างการดำเนินการทบทวนสิทธิ 2.4 แสนราย ทั้งนี้ บัญชีของผู้รับเงินเยียวยาจะต้องมีข้อมูลตรงกับชื่อนามสกุลที่ลงทะเบียน ไม่มีปัญหาบัญชีถูกปิด หรือไม่ได้ผูกพร้อมเพย์กับหมายเลขประจำตัวประชาชน ซึ่งจะเป็นเหตุให้การโอนเงินไม่สำเร็จ ส่วนกลุ่มที่ไม่ได้รับสิทธิเงินเยียวยา จากเราไม่ทิ้งกัน 7 ล้านราย สามารถจำแนกออกเป็น ผู้ไม่ขอทบทวนสิทธิ 4.8 ล้านราย ผู้ไม่ผ่านการขอทบทวนสิทธิ 1 ล้านราย ผู้ยกเลิกการลงทะเบียนหรือยกเลิกการขอทบทวนสิทธิ 9 แสนราย กลุ่มที่ขอข้อมูลการประกอบอาชีพเพิ่มเติม แต่ไม่ได้ทำให้ข้อมูลเพิ่มเติมภายในเวลาที่กำหนดประมาณ 3 แสนราย และกลุ่มที่อยู่ระหว่างการดำเนินการทบทวนสิทธิเราไม่ทิ้งกัน 2.4 แสนรายซึ่งกระทรวงการคลังจะเร่งดำเนินการตรวจสอบและโอนเงินเข้าบัญชีให้เร็วที่สุดต่อไป

ในส่วนของจังหวัดกำแพงเพชรเนื่องจากเป็นจังหวัดที่ไม่พบผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) แต่ประชาชนยังคงได้รับผลกระทบจากมาตรการล็อกดาวน์ และมีผู้ที่ลงทะเบียนขอรับสิทธิเป็นจำนวนมาก หน่วยงานในสังกัดกระทรวงการคลัง และศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดกำแพงเพชร พร้อมด้วยข้าราชการในสำนักงานธนารักษ์พื้นที่กำแพงเพชรจึงได้จัดพื้นที่รับเรื่องร้องเรียน/ร้องทุกข์ สำหรับการรับเงินเยียวยา 5,000 บาท ภายใต้มาตรการเราไม่ทิ้งกัน เพื่อช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์โรคเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของประชาชนชาวจังหวัดกำแพงเพชรโดยตรวจสอบสถานะของผู้รับเรื่องเรียน รับเรื่องร้องเรียน/ร้องทุกข์ บริเวณหอประชุมใหญ่ศาลากลางจังหวัดกำแพงเพชร ตำบลหนองปลิง อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชรเพื่อให้ประชาชนชาวจังหวัดกำแพงเพชรที่มีปัญหาร้องเรียน/ร้องทุกข์

ในส่วนที่บ้านปากคลองใต้ หมู่ที่ 3 ตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร มีผู้ได้รับผลกระทบจากการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) จำนวนมาก และมีผู้ที่ลงทะเบียนขอรับสิทธิมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกัน อีกทั้งยังพบผู้ที่ไม่ได้รับสิทธิเนื่องจากยังขาดความรู้ความเข้าใจการลงทะเบียนขอรับสิทธิเยียวยาเราไม่ทิ้งกัน หรือปัญหาร้องเรียน/ร้องทุกข์ ในด้านต่างๆ อยู่อีกเป็นจำนวนมาก

ตามที่คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบสังเกตสภาพพื้นที่บ้านปากคลองใต้ หมู่ที่ 3 ตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร เกี่ยวกับประสิทธิภาพของมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกัน บ้านปากคลองใต้ หมู่ที่ 3 ตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า ยังมีประชาชนที่ยังไม่ได้รับเงินจากมาตรการ

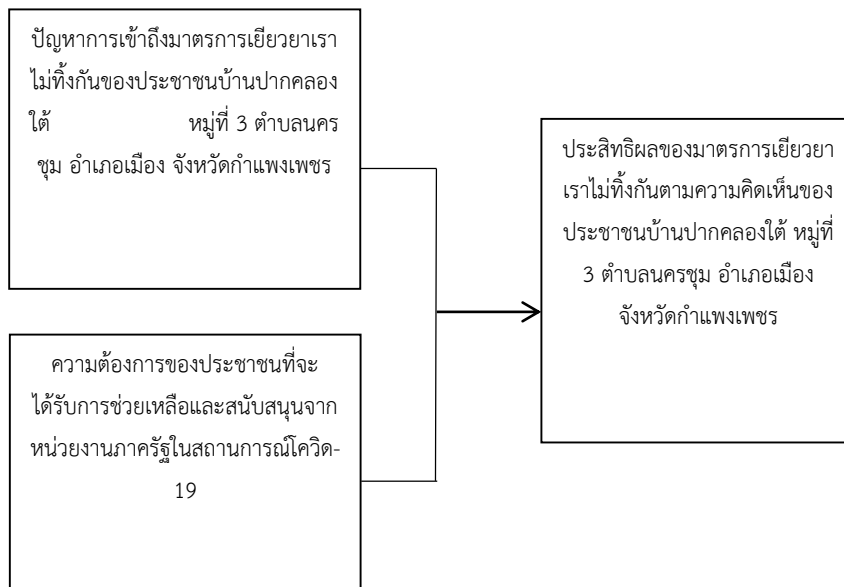

เยียวยาเราไม่ทิ้งกันอยู่เป็นบางส่วน เนื่องจากประชาชนเหล่านี้ลงทะเบียนไม่สำเร็จ ยังติดปัญหาในเรื่องของบัญชีธนาคาร และยังมีประชาชนอีกบางส่วนที่ไม่รู้วิธีลงทะเบียนหรือไม่มีบัตรหลาน คนใกล้ชิดช่วยลงทะเบียนให้จึงทำให้ประชาชนเหล่านี้ยังไม่ได้รับเงินเยียวยา และประสบกับปัญหาความยากลำบากท่ามกลางสถานการณ์โควิดและเศรษฐกิจที่ย่ำแย่ในปัจจุบันนี้ ส่วนประชาชนที่ได้รับเงินเยียวยาแล้วก็ยังคงประสบกับปัญหาความยากลำบากอยู่บ้างเนื่องจากบางครอบครัวอาศัยอยู่ร่วมกันหลายชีวิตแต่มีคนที่ได้รับสิทธิเพียงคนเดียว ซึ่งยังไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายภายในครอบครัว ดังนั้นจากปัญหาที่เกิดขึ้นคณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจในมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกันของรัฐบาลว่าจะสามารถช่วยเหลือแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ให้กับประชาชนในชุมชน และประชาชนในชุมชนยังต้องการได้รับความช่วยเหลือเพิ่มเติมในเรื่องใดบ้าง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1 เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกันตามความคิดเห็นของประชาชนบ้านปากคลองใต้ หมู่ที่ 3 ตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร
- 2 เพื่อศึกษาปัญหาการเข้าถึงมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกันของประชาชนบ้านปากคลองใต้ หมู่ที่ 3 ตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร
- 3 เพื่อศึกษาความต้องการของประชาชนที่จะได้รับการช่วยเหลือและสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐในสถานการณ์โควิด-19

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการดำเนินงานวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ เป็นประชาชนในพื้นที่บ้านปากคลองใต้ หมู่ที่ 3 ตำบลนครชุม อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร ผู้ที่ได้รับสิทธิ์และไม่ได้รับสิทธิ์ในมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกันที่มีอายุ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป จำนวน 1,873 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ที่ได้รับสิทธิ์และไม่ได้รับสิทธิ์ในมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกันที่มีอายุ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป จำนวน 400 คน

กลุ่มตัวอย่าง

การคำนวณประชากรที่มีขนาดใหญ่ โดยผู้ศึกษาทราบถึงจำนวนประชากรที่แน่นอน ดังนั้น ขนาดตัวอย่างจึงสามารถคำนวณได้ โดยใช้สูตรของ Taro Yamane (โดยกำหนดร้อยละของความคลาดเคลื่อนจากกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 0.05 ซึ่งสูตรในการคำนวณที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ สูตร

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดประชากรที่ใช้ในการวิจัย = 1873

e = ค่าเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่าง = 0.05

แทนค่า

$$n = \frac{1873}{1 + 1873(0.05)^2}$$

$$= 399.78$$

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง อย่างน้อย 400 คน จึงจะสามารถประมาณค่าร้อยละ โดยมีความคลาดเคลื่อนไม่เกิน ร้อยละ 5

การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่าง แบบบังเอิญหรือความสะดวก (convenience sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยเน้นการตามขั้นตอนดังนี้

1.1 กำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามจากเนื้อหา ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้ทำการศึกษา

1.2 สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัย

1.3 นำแบบสอบถามไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาคั่นคว้ออิสระ เพื่อขอคำแนะนำและได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามความเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาจากนั้นนำไปตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ความถูกต้องตามหลักวิชาการและความครบถ้วนสมบูรณ์ของคำถามทุกข้อเพื่อให้แบบสอบถามมีความสมบูรณ์ถูกต้องมากที่สุด และนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงเสร็จแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้เราเห็นชอบและนำไปจัดทำสำเนาเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

2. ผู้วิจัยใช้ แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ โดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการวัดประสิทธิผลของมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกัน ตามความคิดเห็นของประชาชนบ้านปากคลองใต้ หมู่ที่ 3 ตำบลนครชุม อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร รวมถึงการสัมภาษณ์ประชาชนที่ลงทะเบียนรับสิทธิ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างเครื่องมือการวิจัย

2. แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกัน ตามความคิดเห็นของประชาชนบ้านปากคลองใต้ หมู่ที่ 3 ตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร รวมถึงปัญหาอุปสรรค และความต้องการของประชาชนบ้านปากคลองใต้ หมู่ที่ 3 อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร ทั้งที่ได้รับสิทธิ และไม่ได้รับสิทธิ โดยเนื้อหาประกอบด้วย ความพึงพอใจของมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกัน รวมถึงปัญหา อุปสรรค และความต้องการของประชาชน ในการเข้ารับสิทธิ ระหว่างที่ได้รับสิทธิ และหลังจากได้รับสิทธิ รวมถึงผู้ที่ไม่ผ่านการตรวจสอบหรือไม่ได้รับสิทธิ ซึ่งคำถามมีจำนวนทั้งหมด 26 ข้อ เป็นแบบเรียงลำดับความพึงพอใจจากมากไปน้อย 5-1 จำนวน 16 ข้อ ตามลำดับคะแนน และคำถามปลายเปิด พร้อมข้อเสนอแนะ 3 ข้อ

3. ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัยโดยการหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

3.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ตอบแล้วบันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์

3.2 ทำการประมวลผลวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามด้วยวิธีของ Cronbach เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามมีค่าเท่ากับ 0.95

แบบสอบถามเรื่อง “ประสิทธิผลของมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกัน ตามความคิดเห็นของประชาชนบ้านปากคลองใต้ หมู่ที่ 3 ตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร มีลักษณะข้อคำถาม 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด (close-ended questions) จำนวน 6 ข้อ และคำถามปลายเปิด (open-ended questions) จำนวน 1 ข้อ

ส่วนที่ 2 ประสิทธิผลของโครงการเราไม่ทิ้งกัน การเข้าถึง และความพึงพอใจก่อนหลังที่ได้และไม่ได้รับสิทธิ ตามหลังประสิทธิผล มาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกัน ชุมชนปากคลองใต้ หมู่ที่ 3 อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร อ้างอิงตามทฤษฎีการประเมินโครงการของ CIPP Model ของ แดเนียล สตัดฟิลด์ ปีม ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด (close-ended questions) จำนวน 4 ด้าน ด้านละ 4 ข้อคำถามถาม รวมทั้งสิ้น 16 ข้อ

- 1 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด
 - 2 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย
 - 3 หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง
 - 4 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก
 - 5 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
- จำนวนคำถาม 16 ข้อ

ส่วนที่ 3 ปัญหาของประชาชนในการลงทะเบียนรับสิทธิ ของผู้ที่ได้รับสิทธิและไม่ได้รับสิทธิตามหลักประสิทธิผลของมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกัน ตามความคิดเห็นของประชาชนบ้านปากคลองใต้ หมู่ที่ 3 ตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร เป็นคำถามปลายเปิด (open-ended questions) จำนวน 1 ข้อคำถาม

ส่วนที่ 4 ความต้องการของประชาชนที่มีต่อมาตรการเราไม่ทิ้งกัน ของผู้ที่ได้รับสิทธิและไม่ได้รับสิทธิตามหลักประสิทธิผลของมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกันตามความคิดเห็นของประชาชนบ้านปากคลองใต้ หมู่ที่ 3 ตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร เป็นคำถามปลายเปิด (open-ended questions) จำนวน 1 ข้อคำถาม

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับประชาชนที่มีต่อมาตรการการเยียวยาเราไม่ทิ้งกันของผู้ที่ได้รับสิทธิและไม่ได้รับสิทธิตามหลักประสิทธิผลของมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกัน ตามความคิดเห็นของประชาชนบ้านปากคลองใต้ หมู่ที่ 3 ตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร เป็นคำถามปลายเปิด (open-ended questions) จำนวน 1 ข้อคำถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่น่ามาศึกษาในการศึกษาวิจัยนี้ มีเป็นข้อมูลปฐมภูมิ มีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (primary data) ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการทอแบบสอบถามให้แก่กลุ่มตัวอย่างความคิดเห็นของประชาชนบ้านปากคลองใต้ หมู่ที่ 3 ตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 400 ชุด

2. ระยะเวลาในการจัดเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนตั้งแต่เดือนกรกฎาคม – เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2563 ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยการเก็บข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของประชาชนในพื้นที่บ้านปากคลองใต้ หมู่ที่ 3 ตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 400 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลแบบเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) ซึ่งผู้วิจัยนำข้อมูลแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้มาทำการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์วิจัย ดังนี้

1. ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สำหรับการอธิบายเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปสำหรับด้านปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างจะประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ สถานภาพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนและเป็นผู้ที่ได้รับสิทธิ์และไม่ได้รับสิทธิ์

2. ค่าเฉลี่ย (Mean) หรือ (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) หรือ (S.D) ใช้เพื่ออธิบายเพื่อทราบถึงระดับความพึงพอใจของประชาชนบ้านปากคลองใต้หมู่ที่ 3 ตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร

ผู้วิจัยประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อคำนวณหาค่าสถิติต่างๆ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ สถานภาพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และเป็นผู้ที่ได้รับสิทธิ์และไม่ได้รับสิทธิ์

ส่วนที่ 2 ประสิทธิภาพของโครงการเราไม่ทิ้งกัน การเข้าถึงและความพึงพอใจก่อนหลังที่ได้และไม่ได้รับสิทธิ ตามหลังประสิทธิผล มาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกัน ชุมชนปากคลองใต้ หมู่ที่ 3 อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร

ข้อมูลในส่วนที่ 2 เมื่อคำนวณหาค่าเฉลี่ยแล้วนำมาตีความหมายได้ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 ความหมาย มากที่สุด

3.50-4.49 ความหมาย มาก

2.50-3.49 ความหมาย ปานกลาง

1.50-2.49 ความหมาย น้อย

1.00-1.49 ความหมาย น้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 รวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาของประชาชนในการลงทะเบียนรับสิทธิของผู้ที่ได้รับสิทธิและไม่ได้รับสิทธิตามหลักประสิทธิผลของมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกัน ตามความคิดเห็นของประชาชนบ้านปากคลองใต้ หมู่ที่ 3 ตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร

ส่วนที่ 4 รวบรวมความต้องการของประชาชนที่มีต่อมาตรการเราไม่ทิ้งกัน ของผู้ที่ได้รับสิทธิและไม่ได้รับสิทธิตามหลักประสิทธิผลของมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกัน ตามความคิดเห็นของประชาชนบ้านปากคลองใต้ หมู่ที่ 3 ตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร

ส่วนที่ 5 รวบรวมข้อเสนอแนะของประชาชนที่มีต่อมาตรการเราไม่ทิ้งกัน ของผู้ที่ได้รับสิทธิและไม่ได้รับสิทธิตามหลักประสิทธิผลของมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกัน ตามความคิดเห็นของประชาชนบ้านปากคลองใต้ หมู่ที่ 3 ตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิจัย เรื่องประสิทธิผลของมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกันตามความคิดเห็นของประชาชนบ้านปากคลองใต้ หมู่ที่ 3 ตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร โดยภาพรวม 4 ด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.71) เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการ ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.87) รองลงมา ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจ ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.89) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านปัจจัยการสนับสนุน ($\bar{X} = 3.61$, S.D. = 0.95)

ด้านที่ 1 ความรู้ความเข้าใจ

ประสิทธิผลของมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกัน ตามความคิดเห็นของประชาชนบ้านปากคลองใต้ หมู่ที่ 3 อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร ด้านความรู้ความเข้าใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.89) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความรู้ความเข้าใจในข้อกำหนดในการใช้สิทธิ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.94) รองลงมาตามลำดับ คือ ความรู้ความเข้าใจวัตถุประสงค์ของมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.94) ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับในเรื่องของบัญชีธนาคาร ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 1.01) และ ลำดับที่น้อยที่สุด คือ ความรู้เข้าใจเกี่ยวกับมาตรการลดค่าน้ำค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 1.02)

ด้านที่ 2 ปัจจัยการสนับสนุน

ประสิทธิผลของมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกัน ตามความคิดเห็นของประชาชนด้านปัจจัยสนับสนุน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.61$, S.D. = 0.95) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านด้านที่มี ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ บัญชีธนาคารที่พร้อมใช้งาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.88) รองลงมาตามลำดับ คือ อุปกรณ์พร้อมในการลงทะเบียนขอรับสิทธิอย่างน้อยเพียงใด เช่น โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 1.10) ด้านอินเทอร์เน็ตในการเข้าถึง ($\bar{X} = 3.47$, S.D. = 1.18) และลำดับที่น้อยที่สุด คือ ยานพาหนะในการใช้เดินทางติดต่อเรื่องมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.45$, S.D. = 1.22)

ด้านที่ 3 กระบวนการของภาครัฐ

ประสิทธิผลของมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกัน ตามความคิดเห็นของประชาชนด้านกระบวนการของภาครัฐ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = 0.73) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ภาครัฐมีการแจ้งข้อมูลข่าวสารกับประชาชนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.89) รองลงมาตามลำดับ คือ เจ้าหน้าที่ธนาคารมีการให้ความรู้เกี่ยวกับการเปิดบัญชีหรือผูกบัญชีพร้อมเพย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 1.04) ด้านกระบวนการในการร้องเรียนมาตรการเนื่องจากไม่ได้รับสิทธิ ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 1.15) และลำดับที่น้อยที่สุด คือ ความรวดเร็วในการโอนเงินเข้าบัญชีของผู้ได้รับสิทธิ์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.04$, S.D. = 1.03)

ด้านที่ 4 ประโยชน์ที่ได้รับจากมาตรการ

ประสิทธิผลของมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกัน ตามความคิดเห็นของประชาชนด้านประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.87) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้ที่ได้รับเงินจากมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกันมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.91) รองลงมาตามลำดับ คือ มาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกันสามารถแบ่งเบาภาระของประชาชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.96) และ เงินที่ได้รับจากมาตรการเยียวยาเพียงพอต่อการดำรงชีพ ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.93) และลำดับที่น้อยที่สุด คือ การเยียวยาจากมาตรการเราไม่ทิ้งกันตอบสนองความต้องการของประชาชน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.9)

ปัญหาของประชาชนในการลงทะเบียนรับสิทธิ์มาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกันของประชาชน ในชุมชนบ้านปากคลองใต้ หมู่ที่ 3 ตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า ประชาชนบางส่วนไม่รู้ข่าวสารเกี่ยวกับวิธีการในการลงทะเบียน ไม่สามารถอ่านหนังสือได้ ทำให้ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกัน ไม่มีบุคลากรหรือบุคคลที่รู้จักที่สามารถช่วยเหลือในการลงทะเบียน และไม่มียานพาหนะ โทรศัพท์มือถือหรือเครื่องมืองานอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในการติดต่อลงทะเบียน

ความต้องการที่จะได้รับการช่วยเหลือและสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐที่มีต่อมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกันของประชาชนบ้านปากคลองใต้ หมู่ที่ 3 ตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความต้องการให้รัฐบาลช่วยเหลือ มีการกระตุ้นเศรษฐกิจ และสอนทักษะอาชีพในช่วงสถานการณ์หลังโควิด-19 เพื่อรองรับกับการว่างงาน

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องประสิทธิผลของมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกันตามความคิดเห็นของประชาชนบ้านปากคลองใต้ หมู่ที่ 3 ตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร คณะผู้วิจัยค้นพบประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผลดังต่อไปนี้

5.2.1 ผลของการวิจัยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากมาตรการ และรองลงมาตามลำดับ คือ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านกระบวนการของภาครัฐ และด้านปัจจัยการสนับสนุน โดยใช้หลัก การประเมินประสิทธิผล จะเห็นได้ว่าประชาชนบ้านปากคลองใต้ หมู่ที่ 3 ตำบลนครชุม อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร มีผู้ได้รับสิทธิ์เป็นจำนวนมาก ซึ่งมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกันสามารถช่วยเหลือแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในครัวเรือนได้ โดยมีประเด็นที่นำมาอภิปรายดังนี้

ด้านที่ 1 ความรู้ความเข้าใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ข้อที่ 2 ที่ว่า “ท่านมีความรู้ความเข้าใจในข้อกำหนดในการใช้สิทธิเพียงใด” และรองลงมาตามลำดับ

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อที่ 3 ที่ว่า “ท่านมีความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการลดความวิตกกังวลน้อยเพียงใด” เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องมาตรการลดความวิตกกังวล ซึ่งในจังหวัดกำแพงเพชรยังไม่พบผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) เหมือนในจังหวัดอื่น ๆ แต่คำสั่งมาตรการลดความวิตกกังวลมีผลบังคับใช้กับทุกจังหวัดในประเทศไทย ซึ่งส่งผลกระทบต่ออาการดำเนินชีวิตของประชาชน และส่งผลกระทบต่อความรู้ความเข้าใจของประชาชนในการกำหนดมาตรการ ทั้งนี้จากแนวคิดการมีส่วนร่วมของโครงการภาครัฐควรต้องให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมรับรู้ และมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรการ ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของ ประพันธ์พงศ์ ชินพงษ์ (2551, หน้า 9) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่า การที่ปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มคนเข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวข้องร่วมมือ ร่วมรับผิดชอบในกิจกรรมการพัฒนาที่เป็นประโยชน์ ต่อสังคมในขั้นตอนต่าง ๆ ของการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ โดยมีกลุ่มหรือองค์กรรองรับ บุคคลที่เข้ามามีส่วนร่วมการพัฒนาภูมิปัญญา การรับรู้ สามารถ คิดวิเคราะห์ และตัดสินใจ เพื่อกำหนดการดำเนินชีวิตได้ด้วยตนเอง

ด้านที่ 2 ปัจจัยการสนับสนุน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ข้อที่ 2 ที่ว่า “ท่านมีปัญหิตินาครที่พร้อมใช้งานมากน้อยเพียงใด” และรองลงมาตามลำดับ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อที่ 3 ที่ว่า “ท่านมีอินเทอร์เน็ตที่พร้อมใช้งานมากน้อยเพียงใด” เนื่องจากประชาชนบางส่วนยังขาดปัจจัยการสนับสนุน คือไม่มีความพร้อมในเรื่องของอินเทอร์เน็ตที่ใช้ในการลงทะเบียนรับสิทธิ์ ซึ่งส่งผลกระทบต่อประชาชนบางส่วนไม่สามารถลงทะเบียนเยียวยาสิทธิ์ได้ และส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของประชาชนในช่วงที่ไวรัสโคโรนา (COVID-19) แพร่ระบาด ควรที่จะมีศูนย์บริการอินเทอร์เน็ตของหมู่บ้าน เพื่อให้ประชาชนได้มีอินเทอร์เน็ตใช้สำหรับในการลงทะเบียนรับสิทธิ์ ทั้งนี้จากแนวคิดการให้บริการภาครัฐ ในเรื่องของการให้บริการในการอินเทอร์เน็ตเพื่อเข้าถึงมาตรการการลงทะเบียนรับสิทธิ์ ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของ สุวัฒน์ บุญเรือง (2545, หน้า 18) ได้ให้ความหมายของการบริการสาธารณะว่า เป็นการบริการในฐานะที่เป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่มีอำนาจกระทำเพื่อตอบสนองต่อความต้องการและเพื่อให้เกิดความพึงพอใจจากความหมาย ดังกล่าวนี สามารถพิจารณาการให้บริการสาธารณะว่าประกอบด้วย ผู้ให้บริการ (providers) และผู้บริการ (recipients) โดยฝ่ายแรกถือปฏิบัติเป็นหน้าที่ที่ต้องให้บริการ เพื่อให้ฝ่ายหลังเกิดความพึงพอใจ

ด้านที่ 3 กระบวนการของภาครัฐโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ข้อที่ 1 ที่ว่า “ภาครัฐมีการแจ้งข้อมูลข่าวสารกับประชาชนมากน้อยเพียงใด” และรองลงมาตามลำดับ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อที่ 4 ที่ว่า “ความรวดเร็วในการโอนเงินเข้าบัญชีของผู้ได้รับสิทธิ์มีมากน้อยเพียงใด” เนื่องจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ทำให้เกิดปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ และมีผู้ลงทะเบียนรับสิทธิ์เป็นจำนวนมากจึงทำให้เกิดความล่าช้าของการโอนเงินเข้าบัญชีให้กับผู้ที่ได้รับสิทธิ์ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของประชาชนในช่วงที่ไวรัสโคโรนา (COVID-19) แพร่ระบาด ทั้งนี้จากแนวคิดการให้บริการภาครัฐ ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของ เจ็ดศักดิ์ชีวะ ก้องเกียรติ (2534, หน้า 32) กล่าวว่า ในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ นั้นความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อบริการนั้นว่า มีความสำคัญยิ่งเพราะเป็นสิ่งที่บ่งชี้ว่า บริการสาธารณะ ดังกล่าวประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใดความพึงพอใจต่อบริการสาธารณะนี้

ด้านที่ 4 ประโยชน์ที่ได้รับจากมาตรการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ข้อที่ 3 ที่ว่า “ผู้ที่ได้รับเงินจากมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกัน มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นมากน้อยเพียงใด” และรองลงมาตามลำดับ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อที่ 1 ที่ว่า “มาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกันตอบสนองความต้องการของประชาชนมากน้อยเพียงใด” เนื่องจากการมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกันยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนให้ครอบคลุมในทุก ๆ ด้านได้ เช่นความต้องการในเรื่องของทักษะอาชีพ ซึ่งส่งผลให้ประชาชนได้รับความช่วยเหลือเพียงด้านเดียว ซึ่งยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในทุก ๆ ด้านได้ทั้งนี้จากแนวคิดความต้องการของประชาชน ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของ เทียม

รัตน์ คงทนต์ (2554, หน้า 42) ความต้องการ (Need) เป็นความต้องการของมนุษย์ หมายถึง สภาวะที่บุคคลยังไม่มีสิ่งใดสิ่งหนึ่งและมีความต้องการที่จะมี หรือให้ได้มาซึ่งสิ่งเหล่านั้น ซึ่งมีความต้องการจำเป็นที่เป็นพื้นฐานแล้วมนุษย์ก็มีความต้องการทางด้านสังคม การที่บุคคลชวนชวนให้ได้มาซึ่งตนยังขาดอยู่จะเป็นแรงผลักดัน ให้บุคคลมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมภายในตนเองอย่างไม่หยุดยั้งด้วยการเรียนรู้ ศึกษา จากวิชาการประสบการณ์ จนกว่าจะได้รับสิ่งที่ตนปรารถนาตามความต้องการ

ผลการวิจัยปัญหาการเข้าถึงมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกันของประชาชน บ้านปากคลองใต้ หมู่ที่ 3 ตำบลนครชุม อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร พบว่าประชาชนบางส่วนไม่รู้ข่าวสารเกี่ยวกับวิธีการในการลงทะเบียน ไม่สามารถอ่านหนังสือได้ ทำให้ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกัน ไม่มีบุตรหลานหรือบุคคลที่รู้จักที่สามารถช่วยเหลือในการลงทะเบียน และไม่มีไม่มียานพาหนะ โทรศัพท์มือถือหรือเครื่องมืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในการติดต่อลงทะเบียน เนื่องจากปัญหาต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น ส่งผลให้ประชาชนไม่สามารถเข้าถึงมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกันหรือไม่สามารถรับสิทธิได้ ทั้งนี้จากแนวคิดความพร้อมของประชาชน ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของ อัญชลีสว่างวงศ์ (2550, หน้า 21) ความพร้อม คือ สภาวะของบุคคลที่จะกระทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งมี แนวทางที่จะประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าได้มีการเตรียมตัวไว้ก่อนสำหรับกิจกรรมนั้น อย่างผู้มีร่างกายและจิตใจเข้มแข็งมีแรงจูงใจหรือพอใจ มีประสบการณ์และได้รับการฝึกอบรมแล้ว

ผลการวิจัยความต้องการที่มีต่อมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกันของประชาชนในบ้านปากคลองใต้ หมู่ที่ 3 ตำบลนครชุม อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความต้องการให้รัฐบาลช่วยเหลือเกี่ยวกับการกระตุ้นเศรษฐกิจ คือในบ้านปากคลองใต้เป็นสถานที่ที่มีการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จะมีงานประจำปีทุกปี ชาวบ้านก็สารภระขายของได้ แต่พอเกิดช่วงสถานการณ์โควิด-19 มารายได้จากที่เคยได้รับก็ลดลง และด้านการสอนทักษะอาชีพในช่วงสถานการณ์หลังโควิด (COVID-19) เพื่อรองรับกับการว่างงาน เนื่องจากความต้องการต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นยังไม่ได้รับการตอบสนองของประชาชนมากนัก เพราะเงินเยียวยาได้มา 5000 บาท/เดือน 3 เดือน ถือว่ามากก็จริงแต่ไม่สามารถครอบคลุมการดำเนินชีวิตได้ทั้งหมด จึงต้องการให้รัฐเข้ามาช่วยเหลือ ทั้งนี้จากแนวคิดความความต้องการของประชาชน ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรติดตามประสิทธิผลของมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกันตามความคิดเห็นของประชาชนบ้านปากคลองใต้ หมู่ที่ 3 ตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร โดยมุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ได้รับสิทธิโดยตรง เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลประสิทธิผลที่ชัดเจน
2. ควรจัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกันของประชาชนบ้านปากคลองใต้ หมู่ที่ 3 ตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลเชิงลึกที่ชัดเจน และนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิผล

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาโดยขยายกลุ่มตัวอย่างเป็นการวิจัยเป็นทั้งตำบลนครชุม เพื่อศึกษาประสิทธิผลของมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกัน ในเขตตำบลนครชุม อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร
2. ควรมีการรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูลและนำมาใช้ในการพัฒนาช่วยเหลือประชาชนในชุมชนโดยให้ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องสำรวจความคิดเห็น ปัญหาและความต้องการของประชาชนในชุมชนเกี่ยวกับมาตรการเยียวยาเราไม่ทิ้งกันและนำผลของการสำรวจนั้นมาใช้เป็นแนวทางการในการช่วยเหลือประชาชนพัฒนาชุมชนต่อไป

3. ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไปควรมีการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างแท้จริง

เอกสารอ้างอิง

ประพันธ์พงษ์ ชินพงษ์. (2551). **อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว**. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์.

สุวัฒน์ บุญเรือง. (2545). **ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของเทศบาลตำบลสุนทรภู่:**

ศึกษาเฉพาะด้านการจัดเก็บรายได้. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

เจดศักดิ์ ชีวะก้องเกียรติ. (2534). **ความพึงพอใจในการได้รับบริการของประชาชน: ศึกษาระณี**

งานทะเบียนสำนักงานเขตจตุจักร. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยการปกครอง.

เทียมรัตน์ คงทนต์. (2554). **ความต้องการพัฒนาตนเองของบุคลากรในบริษัท ทีเอสที เมทัลเวิร์ค**

จำกัด. การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์,

บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.

อัญชลี สว่างวงษ์ . (2550). **ความพร้อมในการดำรงชีวิตภายนอกเรือนจำของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดนนทบุรี**

ก่อนได้รับการปลดปล่อย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.